

[Parkov.]

føjede vor daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, den 15. Oktober følgende Udtalelse:

„Jeg hørte med Glæde det ærede Medlem“ — nemlig den nuværende højt-ærede Finansminister — „betegne den høje Ministers Forslag“ — det vil sige den daværende Forsvarsministers Forslag — „som en Sabotering af Ordningen af 1922“;

og det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde videre, at han med Glæde hørte det ærede Medlem, det vil sige den nuværende Finansminister, „udtale, at Venstre ikke vilde gaa med dertil.“

Den 6. Juli 1927 — det staar i Tiden den Pag. 7199 til 7200 — udtalte det ærede Medlem Hr. Pürschel:

„For os har det været Formaalet, at man skulde have en forsvarlig Vedligeholdelse af Flaaden, og i særlig Grad af Flaadens Linie.“

Og det ærede Medlem gør opmærksom paa, hvad der i disse Aar sker i vore Nabolande. Saa langt kan det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ikke se; han kan kun se indenfor vore egne Døre, egne Vægge, egne Vinduer. Men hvis det ærede Medlem saa ud ad Vinduet, vilde han se, hvad der i disse Aar, som det ærede Medlem Hr. Pürschel den Gang gjorde opmærksom paa, er sket i vore Nabolande, i Finland, i Sverige, i Norge. I alle disse Lande er i disse Aar nye Flaadeprogrammer med store Udvidelser af deres Nybygningskonti vedtaget. Se, saadan vurderer man Situationen i disse smaa Nabolande, og det er dog dem, som vi ligger nærmest, og som vi naturligst kunde sammenligne os med. Endvidere udtalte det ærede Medlem Hr. Pürschel den 23. Marts 1928 Sp. 5634:

„Men jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi i høj Grad beklager, at Ministeriet ikke har været til at formaa til at stille Ændringsforslag, som i noget højere Grad, end Tilfældet nu er, kunde have bragt Bevillingerne i Overensstemmelse med Ordningen af 1922.“

Endelig skal jeg citere en Udtalelse af samme ærede Medlem, en Udtalelse, der var henvendt til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, nemlig den, at det er en fuldstændig uansvarlig Handling, som blev foretaget af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, naar han

„under sin Regeringsperiode ikke søger for, at der bevilges de fornødne Midler til Vedligeholdelsen af de Be-

holdninger, som paa forskellig Maade er nødvendige. Derved paadrager man sig et meget betydeligt Ansvar, og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har fra sin Ministertid et meget betydeligt Ansvar i saa Henseende, som han ikke paa nogen Maade skal kunne vride sig fra.“ Og endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Pürschel samme Dag, Sp. 5660:

„Til den højtærede Forsvarsminister skal jeg bemærke, at jeg haaber, Ministeren af den Debat, der er ført her i Dag, vil drage den Lære, at det Finanslovsforslag, som skal udarbejdes i Sommer, maa være af en anden Beskaffenhed end de Finanslove, der har foreligget i en Aarrække. Jeg mener hermed, at de militære Bevillinger paa Finanslovsforslaget i højere Grad, end Tilfældet har været paa tidligere Finanslove, maa svare til den militære Ordning, der gennemførtes i 1922.“

Jeg har her ganske kort gengivet nogle af de Bestræbelser, som fra vor Side er udfoldet for at bringe Bevillingerne i nogenlunde Overensstemmelse med, hvad Loven af 1922 krævede. Jeg indrømmer, det er ikke nok, men man kan ikke, saaledes som det ærede Medlem i Gaar gjorde det, bebrejde os, at vi overhovedet *intet* har gjort. Vi har gjort, hvad der laa indenfor vore Evner, og vi vil fortsætte dermed.

Under det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens videre Udredning i Gaar hørte vi ogsaa noget Historie, og vi hørte bl. a. Krigshistorie, hvor han anstillede en Sammenligning mellem Belgien og Luxembourg. Jeg tror dog, man vil trække noget paa Skuldrene af en saadan Sammenligning, og jeg tror dog, man fra alle Sider vil erkende, at Belgien valgte det rette, da det i 1914 gjorde sig Flid for at værne sin garanterede Neutralitet, og jeg tror ogsaa, man fra alle Sider vil indrømme, at den Dag i Dag staar Belgien omgivet af alle Nationers Agtelse, fordi den belgiske Nation i Krigsaarene værgede for sig og sine. Jeg skal ikke her komme ind paa at antyde noget om, hvilket Udfald Krigen kunde eller vilde have faaet, hvis Belgien ikke havde taget Ansvaret for, saaledes som det paahvilede det, at værges sin Neutralitet. Jeg skal ogsaa tillade mig at gøre opmærksom paa, at i Holland havde man under største Delen af Krigstiden omkring 300 000 Mand under Vaaben. Mon ikke det havde nogen Betydning i Henseende til, at Holland fik Lov til at bevare sin Neutralitet? Men, vil man sige: Det, vi